

בערב בא אסכול. דיבר עם שלושה (סולר, גבי, אלוי) הם פוכנדים לפסוך חישול השביחה לי, אבל רוזים אבסטיים להם הוזעט אהא פירדי ט.א.ח. אמרתי לאסcolon שלא אבסטי שום דבר לאחד האזרדים, לפניו אבסטיים יתסתו על מסורת הענינים ליידי. וידיחתי שלושה הייעדים במתוךן מסכוורז 1) הבטחה החביעות הדודקנות של הפעלים, 2) הבטחה פעולות תקינה ויעילה של בית חירותם, 3) שיטור מיחדים בין הפעלים והנהלה.

אסcolon הילך לאלווה וחזרן בלי הבטחה, בלי אליה הוות"מ שינחל המו"ט לאחר פתיחת חירותם או דרך אחרם להימטרת מחדיקם לט.א.ח. אידם מסכימים. החערב ספיד וחלץ עם אסcolon לפולושא, חזר והביא לי אה אלוי, והווע דוחה טוב להסביר לי ההכרה לחזאי ט.א.ח. מהנהלה הענינית באה, אמרתי לו שיווכל לטעון מה שיא לטעון רק לאחר שניי האזרדים ימסרו העניין ליין אסע שניי האזרדים, אהיעץ עם כי אהיעץ ואהליים רק אז מה לעשוו לטען כל אחד, שלושת האזרדים שנידוחתי. רק בתנאי זה קיבל על עצמי.

קרוב לחצות חלך ספיד ואלי לפולושא (הגעם זה) פולר, גרי ואסcolon).

17.7.57, יום ד'

שלפנמי לספידי מה החליטו בעלי אהא. אמר שלע"ע סיחומם גמורה بلا כלום, ומחר יחכשו עוד פעט.

- בעשור השני ל-י כי עלות השומטים פרטטו הבוקר פסקו דין במשפט עמוס גוד שורה מהנדסים ארבעה אנשי השורה נחחייבו בגין לעמוס בסכום של 3,300 ל"י, ובהתאם חמשה של עמוס בסכום של בערך 4,000 ל"י.

- באותו אקלים שלחם הבחן ליזוא וליבג'ה בלויות בכפר, מנהל השגרירות האמריקנית, היה זה בדור דימוטין. אמרתי להם שאיני איש פיננסים וככללו, ואסביר להם רק אחד האנושי של מפעלו בארץ, ובעיקר מפעלו החקלאי - הפקת אנשי עיר ורוכלים לעובדי אדמה ומתיישבים. - הם יראו מה שבועיים.

- אה"ג ישבה חברינו. עדרו ספיד ואסקול. מיר חינוך פזוק כמח עליהם סולין שאיננו מושכרים אלה 60-70 ל"י לחודש בעבודה דחק, וחרושם של מכתבים לפולין ולרוסיה לגבי המשכם העלייה.

18.7.57, יום ח'

חכיגותי חברך נאומי לוח"ג חזוני.

- בשבע חמיה לי אשכול חיטט מולר שהוא מתחייב לקבל סיידורי ומסקנותי בסידור ענייני אהא.

שלפנתי מיד לאלטובי שברצוני לבוא מהר לדבר עם פועליו אהא. בדקני היחסות חילוח עם חברינו בת.מ.ח. חכמי,

כעבור זמן מה חודייע לי אשכול אלטובי שלפן לו שלא ימכים להחרבותו.

- בקשר לכך לוח"ג. מיד אחריו נאומי אם גולדמן לעוזה לי.